



fİDAN

Kültür – Sanat - Edebiyat

Ganze ARSLAN KİTAPLA BÜYÜMEK

Kitap; ders, masal, hikâye, bilgilendirici gibi türleri olan sıkıntıyı önleyen hayal dünyası ile bizi dünyanın diğer ucuna götüren çok eğlenceli bir nesnedir.

Kitap okursak bilgi sahibi oluruz, hayal gücümüzü geliştiririz, okumayı hızlandırırız, yepyeni kelimeler öğrenir ve yalan ile gerçeği ayırt ederiz. Kitap okumak bizi eğiterek geleceğe hazırlar, okumayı hızlandırarak da heceleme engeller ve bu sayede metinleri anlayarak okuruz.

Bir ağaç nasıl güneş , ışık , toprak ve su ile yetişiyorsa bir çocuk da aynı onun gibi ilgi , sevgi ve kitap ile yetişir. Bir çocuk dövüldüğünde nasıl canı yanıyor, ağaçların da yaprakları koparıldığında canı yanar. Bir çocuk kitap okursa bilgi sahibi olur, hayal dünyası gelişir ve kelime hafızası büyür. Bir ağaç su içerse, güneş ışığı alırsa, zarar verilmeden büyütülürse güzel büyür. Aslında çocuk ile ağacın yetiştirilmesi arasında hiçbir fark yoktur.

Herkes kitap okursa cahillik ortadan kaybolur ve mutlu bir hayat sürdürürüz. Hani derler ya “Kitapsız büyüyen çocuk , susuz yetişen ağaca benzer.” diye. Biz de susuz yetişen bir ağaca benzemek istemiyorsak haydi kitap başına! Unutmayın ; yemek içmek bedenini , okumak da beynini gıdasıdır.

Zeynep Ecrin CANİTEZ KİBİRLİ KASIMPATILAR

Dedem ile bahçeye bir çam fidanı diktik.

Dedem:

-Ayy belim! Diyerek eve girdi.

Bende arkasından eve koştum. Fidanıma vermek üzere bir kova dolusu su doldurdum. Ve heyecanla minik fidanıma ilk can suyunu verdim. Minik fidanımın yanına oturup hayallere daldım. Hayalimde fidanım boy verip kocaman bir çam ağacı olmuştu. Yan bahçedeki kasımpatılar ile konuşuyordu.

Onlara: “Sizler ne güzel renk renksiniz” dedi.

Kasımpatılar böbürlenerek: “Hıh senin ise yeşil ve sivri yaprakların var.”

Çam ağacı onların böbürlenmelerine kızmış olacak ki sırtını onlara döndü. Ama onlara hayran hayran bakmayı günlerce sürdürdü. Sonbahar mevsimi artık gelmişti. Kasımpatıların ince bedenleri üşümeye, narin yaprakları solmaya başlamıştı. Kasımpatılar artık ince birer daldı. Fakat çam ağacının gür dalları daha da gürleşiyor, ince yeşil dikenleri daha da koyulaşıyordu. Bu durum kasımpatıların geçici güzellikleri ile övünmelerinin ne kadar yersiz olduğunu ve her güzelliğin bir sonu olduğunu gösterdi. Geçici güzellikleri ile övünen kasımpatılar çam ağacından özür dilediler.

Bu hayalden sonra sahip olduğumuz geçici güzellikler ile övünmenin ne kadar yersiz olduğunu bir kere daha anladım.

Esmâ ÇULHA KIŞTAN HABER VAR

Geçti yaz, geldi bahar,
İşte sonbahar.
Sonbaharda dökülür yapraklar,
Bakın kıştan haber var.

Hava yine güzel, yine hoş,
Sararmış yapraklar,
Dökülür yavaş yavaş.
Bakın ağaçlar bomboş.

Bak kardeşim,
Doğa her şeyle güzel.
Dört mevsimi de çok severim.
Sonbahar çok güzel.

Nazire SAYAR



Aysel ACEMİ HIRSIZ TILKI

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde kurnaz bir tilki varmış. Bu kurnaz tilki çok uzun süredir aç ve susuz bir şekilde yürüyormuş. Sonra az ilerde bir küme olduğunu fark etmiş. Sessiz sessiz küme yaklaşmış. Kümeden bir tane tavuk çalıp kaçmış. Sabah olduğunda çiftçi tavuklarını saymış ve bir tanesinin eksik olduğunu fark etmiş. Çiftçi ‘ bunu kimin yaptığını bulacağım’ demiş. Bir tuzak hazırlamaya karar vermiş. Tavuğa benzeyen bir kukla yapmış, kuklanın yakınındaki otların altına da tuzak yerleştirmiş. Beklemeye başlamış. Akşam hava karardıktan sonra tilki yine küme gelmiş. Çiftçinin küme koyduğu kuklayı tavuk sanıp saldırmış. Tilkinin ayağı kapana sıkışmış. Acı içinde bağırırken görünce ‘ yaptığın hırsızlıkların bedelini bir gün ödeyeceğini düşünmeliydin’ demiş. Tilki çektiği acı yüzünden yaptıklarına çok pişman olmuş ama artık çok geçmiş.



Eneş YURDAKUL İYİLİK EDEN İYİLİK BULUR

Bir varmış, bir yokmuş. Günün birinde ormanda yaşayan bir ayı varmış. Bu ayı ormanda başı sıkışan her hayvana yardım edermiş. Bu yüzden ormandaki bütün hayvanlar onu severmiş.

Bir gün ormanda gezerken ayının ayağı bir kapana sıkışmış. Ne yaptıysa ayağını kapandan kurtaramamış. Oradan geçen fare ayının durumunu görmüş. Ayıya biraz daha dayanmasını söylemiş. Fare oradan ayrılıp ormana doğru koşmuş.

Ormanda gördüğü bütün hayvanlara ayının durumunu anlatmış. Bütün hayvanlar toplanıp ayıya yardım için yola çıkmışlar. Hep birlikte ayının ayağındaki kapana açmışlar. Kapandan kurtulan ayı bütün arkadaşlarına teşekkür etmiş. Ve ayı anlamış ki; iyilik eden iyilik bulur...

Nazire Ecrin SAYAR İSTERİZ

Biz dünya çocukları,
Sadece oyun isteriz.
Dört duvar içine,
Hapsetmeyin bizleri.

Biz dünya çocukları,
Sadece sevgi isteriz.
Ne oyuncaklar ne çikolata,
Dolduramaz sizin yerinizi.

Biz dünya çocukları,
Sadece barış isteriz.
Ne savaşlar ne de kötülükler,
Ayırmasın sevdiklerimizi.

Nur Sema FJNDIKÇI GÜNLÜĞÜMDEN BİR SAYFA

Sevgili Günlük,

Bugün günlerden Perşembe. Birkaç gündür dişim ağrıyordu. Babam hastaneden randevu aldı.

Sabah dokuz buçuktaki randevuma annemle beraber gittik. Önce çok korktum. Annem beni biraz sakinleştirdi. Dişçi sandalyesine oturduğumda titriyordum. Doktorumun adı Ayşegül idi. Çok iyi biriydi. Üç tane dişimin çekilmesi gerektiğini söyledi. "İki dişini bugün, bir dişini yarın çekelim." dedi.

Acıyacak diye çok korktum. Doktorum, "Çekmezsek daha çok ağrıyacak." dedi ve sonra iki dişimi çekti. Yarın bir dişimi daha çekecek.

Dişçiden çıkıp eve geldik. Birkaç saat dinlendim. Artık daha iyiyim. Doktorumu çok sevdim. Yarın korkmadan gideceğim. Artık dişlerime de iyi bakacağım.

Ceylin DEVECİ GÖRÜNMEZ BİR EL

Ben Meltem, on yaşındayım. Ağabeyim ve bir de küçük kardeşim Murat ile birlikte üç kardeşiz. Babamın mesleği dolayısıyla bu zaman kadar tam dört şehirde yaşadık. Şimdi ise Eskişehir'de oturmaktayız.

Bizim yaşadığımız mahallede evler bir ya da iki katlıdır. Burada herkes birbirini çok iyi tanır. Komşuluk ilişkileri de tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi hem güzel hem de eğlencelidir.

Eski zamanları nereden bildiğimi soracak olursanız, küçüklüğümüzden itibaren annem biz uyumadan önce hikâyeler ve kendi çocukluğunda yaşadığı anıları anlatırdı. 'Eski zamanlarda böyle olurdu' diye... Bazen o günleri çok özlediğini söylerdi.

Annemin anlattıklarında beni en çok etkileyen, komşuları Ahmet Amca'nın yaşadıkları olmuştur. Ahmet Amca'nın karısı vefat etmiş. Üstelik kendisinin de iki bacağı bir hastalıktan dolayı kesilmiş. Kimsesiz, tek başına yaşıyormuş. Bütün mahalle kadınları Ahmet Amca'ya sıra ile yemek götürüp onun halini hatırlı sorarmış. Bazısı ekmeğini, bazısı da görünüp bilinmeden ona maddi yardımda bulunmuş. Ta ki Ahmet Amca ölene kadar bu böyle devam etmiş.

Şimdi bizim mahallede de böyle yardıma muhtaç bir aile var. Annem ve komşu kadınlar bu aileye kendilerini göstermeden yardım ediyorlar. Umarım, ben de okuyup büyüdüğümde, görünmez bir el olurum...

Emine Keşer YAYLA ZIPZIP İLE TİNTİN

Zipzip ile Tintin adında iki tavşan varmış. Bunlar çok iyi arkadaşlarmış. Bir gün Zipzip Tintin'i evine davet etmiş. Tintin bu daveti kabul etmiş ve Zipzip'in evine gitmiş. Zipzip Tintin'e yemekler ikram etmiş. Oyun oynamışlar. Ama Zipzip oyuncaklarını Tintin'le paylaşmak istememiş. Hep bahaneler uydurmuş. Tintin bu duruma üzülmüş ama arkadaşına belli etmemiş. Evine üzüntüyle geri dönmüş. Biraz zaman sonra Tintin de arkadaşını evine davet etmiş. Zipzip bu daveti memnuniyetle kabul etmiş. Tintin önce yemeklerini sonra da bütün oyuncaklarını arkadaşıyla paylaşmış. Zipzip çok memnun olmuş ama arkadaşına kendi evinde böyle davranmadığı için mahcup olmuş. Yaptığı hatayı anlamış. Arkadaşı Tintin'e dönüp 'Paylaşmak ne güzel bir şeymiş oyuncaklarımı seninle paylaşmadığım için çok üzgünüm. Senden özür dilerim arkadaşım.' demiş. Birbirlerine sarılmışlar ve o günden sonra tüm oyuncaklarını paylaşarak birlikte çok güzel zamanlar geçirmişler.

Zeynep ÇATALTEPE ZÜMRA VE KUŞU

Zümra hayvanları çok severmiş. Baba ve annesinden her gün kendisine bir hayvan almalarını istermiş. O hayvana da kendisinin bakacağını ve onu çok seveceğini söylemiş. Bir zaman sonra babası Zümra'ya mavi, küçük bir kuş alarak sürpriz yapmış. Zümra buna çok sevinmiş ve çok mutlu olmuş. Her gün kuşunu seviyormuş, besliyormuş. Ancak çok kısa süre sonra kuşuna su ve yem vermeyi unutturmuş. Küçük kuşu artık 'cik cik' diye ötüyormuş. Zümra bu duruma çok üzülüyormuş. Kızının üzüldüğünü gören annesi 'Kızım kuşuna yemini ve suyunu düzenli vermelisin. Eğer dediklerimi yaparsan kuşun seni daha çok sever ve eskisi gibi neşe içinde şarkılar söyleyerek cik cik diye öter' demiş. Zümra annesinin bu sözlerinden sonra kuşunu düzenli olarak beslemeye başlamış. Zümra ve küçük kuşu yıllarca mutluluk ve neşe içinde yaşamışlar.

Tarık ÇAPACIOĞLU

TEK BİZ YAŞAMIYORUZ Kİ

Çevremiz ne kadar da kirli hiç düşündünüz mü? Etrafinıza baktınız mı? Yerdeki meyve kabukları, egzoz dumanları, plastik şişeler ve daha pek çok örnek...

Bu konuda ne yapabiliriz, düşünelim. Geri dönüşüm kutularına plastik, cam, kağıt, pil gibi maddeleri ayırıp atalım. Çevrede bir tek biz yaşamıyoruz. Kedi, köpek, doğada yaşayan pek çok hayvan var. Denizlere atılan her bir plastik balıkların ağzına takılabilir. Yere atılan sakızlar kuşların gagasına yapışabilir. Çevremize atılan her bir pisliğin doğadaki bütün canlılara zarar vereceğini unutmayalım.

Bizden sonraki insanlar, hayvanlar, bitkiler için çevremizi temiz tutalım. Temiz çevre, temiz doğa, ne güzel bir dünya!

İrem AÇIL

İYİ Kİ VARSIN

Hayatımdaki en büyük sevgi baba sevgisidir. Benim babam tır şoförü olduğu için babama olan özlemim hiç bitmiyor. Biliyorum bizim için gitmesi gerektiğini, bu yüzden Allah' a her gece dua ediyorum. Allah'ım babamı bize bağışla diye. Sevgi dolu, merhametli, bir tanecik ağabeyim var. Her istediğimi alıp beni hiç üzmesine de babam gibi olmuyor işte.

Canım babam kapıdan çıktığın an özlüyorum seni. Şunu çok iyi anladım ki baba evin direğiymiş. Senin gibi bir babam olduğu için çok şanslıyım. İyi ki varsın babam. Seni çok ama çok seviyorum.

İrmak ÇUBUKÇU DAYANIŞMA

Uzak bir köyde yaşamlarını sürdüren bir topluluk varmış. Bu kişiler geçimlerini köyde ettikleri, biçtikleri ürünlerle sağlıyorlarmış. Kiminin meyvesi, kiminin sebzesi varmış. Ama bu köyün halkının maddi gelirleri yeterli düzeyde olmadığı için bu durum birbirleriyle yardımlaşarak, paylaşarak yaşamalarına sebep olmuş.

Köyde ettikleri, biçtikleri şeyleri gün sonunda köyün orta yerinde değiş tokuş yaparak, birbirleriyle yardımlaşarak paylaşıyorlarmış. Kimi meyvesini verip, sebze alıyormuş. Kimi sebzesini verip, buğday alıyormuş.

Köyün bu geleneği yıllar boyunca devam etmiş. Kimin neye ihtiyacı varsa, halk birbiriyle anlaşarak o kişinin ihtiyacına destek oluyormuş. Birbirlerine bir aile gibi sahip çıkıyorlarmış. Hatta bir kişinin pazardan taşıdığı ürünü bile beraber taşıyarak destek oluyormuş. Komşunun yemeği yoksa bir tabak da komşuya ikram ediliyormuş.

Bu köyün halkı birbirleriyle yardımlaşarak yıllar boyunca aynı geleneği sürdürmüşler. Yardımlaşmanın ve paylaşmanın ne kadar doğru olduğunu savunmaya her zaman devam etmişler.

Azra ÇUBUKÇU KITAPLARIM

Okulumun süsüdür, okurum her yaşımda,
Kıymetini bilene, en büyük hazine.

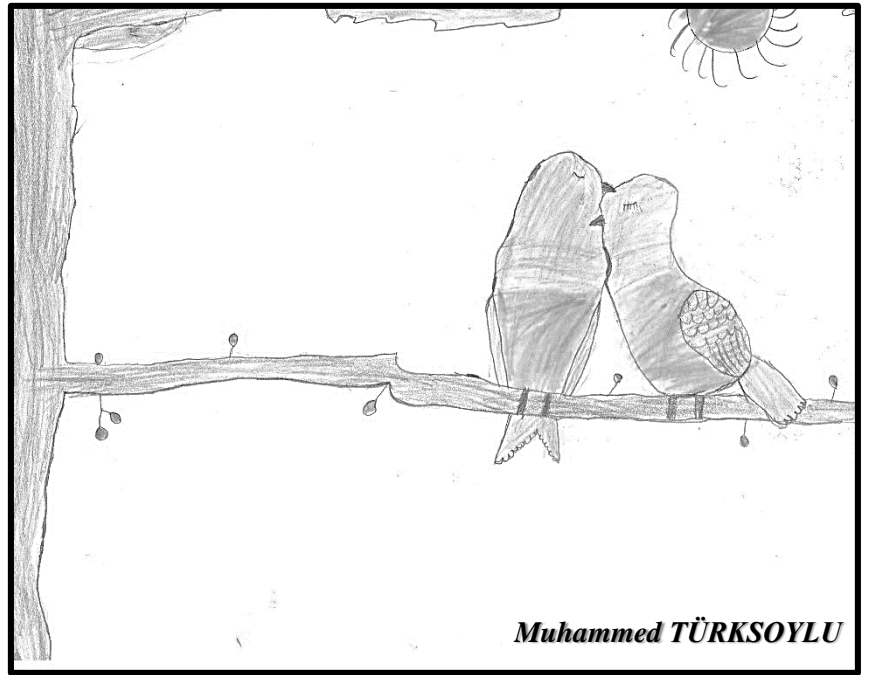
Pişman olur okumayan, öykü, masal, şiiri,
Kitaplarla yaşanır, okudukça heyecanlanılır.

Ders kitapları bize, hayatı anlatır,
Yararlıdır kitaplar, onlar benim kitaplarımdır.

Ecrin ARSLAN NE OYNARDIK

Ah! Ne oynardık ne.
İp, top, basketbol... Şimdi ne ip ne top yok.
Eğlenip gülerdik şimdi teknoloji çok.
Ah! Ne oynardık ne.

Hep yardımlaşardık.
Birbirimize abla kardeş gibi bakardık.
Şimdi ne kardeşlik ne oyun...
Ah! Ne oynardık ne.



Muhammed TÜRKSOYLU

Ecrin DEVECİ

MUTLU CUMARTESİ

Suna, cumartesi günü erkenden uyandı. Yatağını düzeltip ablasının odasına girdi. Ablası Defne hala uyuyordu. Sessizce odadan geri çıktı. Mutfaktan tıkrıtlar geldiğini duydu. Annesi çayı demlemiş, kahvaltı sofrasını hazırlamıştı. Suna, neden erkenden kalktığını biliyordu.

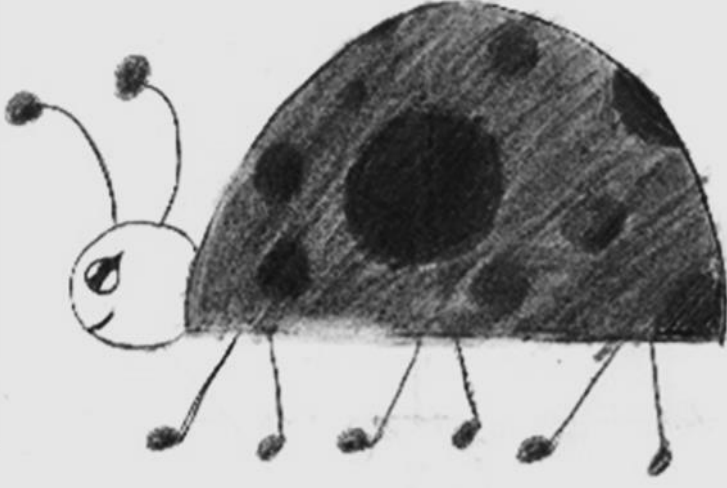
Birkaç gün önce mahallelerine yaşlı bir teyze taşınmıştı. Teyzenin iki tane de okula giden torunu vardı. Çocukların annesi, onlar küçükken ölmüş, babası da onları ninelerine bırakıp, çocuklarını bir daha aramamıştı.

Suna, bütün bu olanları annesi ile komşuları Fatma ve Suzan Hanım ile konuşurlarken duymuştu. Bugün herkes evinden bir şeyler hazırlayıp bu yaşlı teyzeye ve torunlarına götürcekti.

Suna, ailesi ile birlikte kahvaltısını yaptı. Daha sonra annesinin hazırladıklarını hep birlikte iki koliye yerleştirdiler. Kolinin birinde yiyecekler, diğerinde ise giyecekler vardı. Komşularının da yaptığı kolilerle beraber, bunları yaşlı teyzeye ve torunlarına hediye ettiler.

Yaşlı teyzenin evinde, sanki bir bayram mutluluğu vardı. İki kız, Suna'yı ve ablasını çok sevdi. Onlarla arkadaş oldular. Komşular gidince küçük kızlar kolileri açtılar. Hepsini de çok beğendiler. Giyecek kolisinin içinden çıkan 'Küçük Prens' kitabı, onları daha da mutlu etti.

O cumartesi günü, mutlu olan sadece küçük kızlar değildi. Yardımlaşan komşular ve en çok da Suna mutlu olmuştu. En sevdiği kitabını onlara hediye etmenin mutluluğunu yaşıyordu.



Ecrin DEVECİ **DÖRT MEVSİM**

Çiçekler açar, kuşlar cıvıldar.
Seksek oynanır, uçurtmalar uçar.
Çilek, erik, kiraz yenmeye başlar.
Ne güzeldir ilkbahar...

En çok sevilen mevsimdir,
Hava sıcak tatillere gidilir.
Kavun, karpuz bolca yenilir,
Ne güzeldir yaz mevsimi...

Okullar bu mevsimde açılır.
Sarı yapraklar yerlere saçılır.
Kış için hazırlıklar yapılır.
Ne güzeldir sonbahar...

Kış gelince soğuklar artar.
Çocuklar kardan adam yapar.
Portakal, mandalina, kestane çıkar.
Ne güzeldir kış mevsimi...

Belma PINARAKAR **MINİK KÖPEK PATİ**

Bir gün Ayşe sokakta yürürken yavru bir köpeğe rastlamış. Köpeği çok sevmiş ve bir köpeğinin olmasını istemiş. Gidip annesine ve babasına bunu söylemiş. Ama annesi ve babası izin vermemiş. Ayşe buna çok üzülmüş ama annesinin ve babasının köpek almaya niyeti yokmuş. Ayşe öyle çok ağlamış ki sesi kısalmış.

Bir gün Ayşe'nin doğum günü olacakmış. Annesi ve babası onun çok üzgün olduğunu görünce ona bir köpek almaya karar vermişler. Ayşe'ye bu kararlarını açıklamamışlar çünkü ona sürpriz yapmak istiyorlarmış. Doğum gününde Ayşe'yi üzgün bir şekilde görmüşler. Annesi demiş ki hadi kızım şu paketi aç da mutlu ol. Tamam anneciğim deyip paketi yavaşça açmaya başlamış. Kutuda bir köpek olduğunu görünce Ayşe mutluluktan havalara uçmuş. Annesine ve babasına teşekkür ettikten sonra köpeğe bir isim koymaya karar vermiş. Köpeğine Pati ismini koymuş. Annesi bence de güzel bir isim koydun. Babası da o zaman Pati'ye bir kulübe yapalım demiş. Pati de Hav! Hav! Hav! diye üç kez havlamış. Anlaşılan bu fikri o da çok beğenmiş. Ve kulübeyi yapmışlar.

Ayşe annesi ,babası ve Pati uzun yıllar çok mutlu yaşamışlar.

Sinem Şemsi ULUSOY **DENİZ**

Yaz tatilinde İstanbul'a gitmiştik. Teyzemlerle birlikte denize gittik. Evde hazırlığımızı yapmıştık. Babam ve eniştem mangal yaktılar. Yemeğimizi yedikten sonra denize girdik. Ayağıma bir şeyin battığını fark ettim. Annem yanıma geldi. Ayağıma cam batmıştı. Başkasının da başına aynısı gelmesin diye annemle cam parçalarını toplamaya başladık. Denizdeki cam parçalarını toplarken pet şişeler, çikolata ambalajları, plastikler gördük. Bunları da toplayarak çöp poşetimize koyduk. Biz bu duruma çok üzülmüştük. Sonra bir baktık bizi görenler de çöp toplamaya başladılar. Hep birlikte denizi temizledik. Sonra mutlu bir şekilde tertemiz denizde yüzdük. Artık denizde çöpler yerine deniz kabukları vardı. Sanki deniz bizlere teşekkür ediyordu.

Ecrin DEVECİ **KÜÇÜK KIZ VE KEÇİLER**

Bir varmış bir yokmuş. İki kendi başına gezermiş. Üç ile dört arkadaşmış. Beş ile altı çok yaramazmış. Yedi ile sekiz uykuyu severmiş. Dokuz ile on yatağına kon.

Küçük kızın ninesi masalına hep böyle başlamış. O da merakla onu dinlermiş. Ninesi başlamış anlatmaya.

Çok uzaklarda yeşillikler içinde bir köy varmış. Bu köyün en zenginlerinden olan Fırfır Ağa'nın güzel mi güzel bir kızı varmış. Fakat babası onu kimseyle görüştürmemiş. Köyün çocukları meydanda oyunlar oynar, eğlenirlermiş. O da onlara katılmak istermiş fakat babası izin vermemiş.

Bir gün küçük kız büyük bir gürültü ile uyanmış. Hemen bahçeye koşmuş. Yan komşunun keçileri bunların bahçelerindeki sebzeleri yemiş. Babası ile komşu Tokgöz Dayı arasında kavga başlamış. Tokgöz Dayı kendisinin zararı karşılayacağını, keçilerin yedikleri sebzelerin yerine yenilerini ekeceğini söylemiş. Fakat Fırfır Ağa kabul etmemiş. İki komşu bu olaydan sonra birbirlerine küsmüşler.

Aradan bir iki ay geçtikten sonra şiddetli bir fırtına çıkmış. Bütün köylünün neyi var neyi yoksa götürmüş. Fırfır Ağa'nın bütün hayvanları bu fırtınada kaybolmuş. Tokgöz Dayı'nın ise sadece iki keçisi kalmış. Bir hafta sonra Fırfır Ağa'nın güzel kızı hastalanmış. Eve gelen doktor, keçi sütü içerse hiçbir şeyinin kalmayacağını söylemiş.

Fırfır Ağa kızının iyileşmesi için Tokgöz Dayı'nın kapısını çalmış. Utana sıkıla keçilerinin sütünü istemiş. Tokgöz Dayı güzel kızın iyileşmesi için taze taze keçilerin sütünü sağıp Fırfır Ağa'ya vermiş. Sütü içen güzel kız hemen iyileşmiş. Fırfır Ağa Tokgöz Dayı'yı evine davet etmiş. Çaylarını yudumlarlarken Tokgöz Dayı 'Komşu komşunun külüne muhtaçtır. ' demiş. Fırfır Ağa da 'Ben bunun ne demek olduğunu yaşayarak öğrendim. Bundan sonra hiç kimseyi üzmeyeceğim.' demiş. Güzel kız 'Öyleyse ben de komşu çocuklarla meydanda oyun oynayabilirim. Beni de kırma lütfen.' diyerek oynamaya gitmiş. O günden sonra Fırfır Ağa kızına ve komşularına daha anlayışlı davranmış.

Ninesi masalı bitirdiğinde küçük kız çoktan uykuya dalmış. Rüyasında küçük keçileri dağlarda otlatıyormuş.

İMTİYAZ SAHİBİ

Sibel ÖZÇAKMAK

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Sonay DOĞAN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Sevilay YÜCEL

GÖRSEL DANIŞMAN

Ayşenur TEZCAN

YAYIN KURULU

Safiye KARABACAK

Esmâ BEZCİ

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT İLKOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2

ÇUBUK/ANKARA 03128371058